

پیام شرکت کنندگان در کنفرانس یازدهم سازمان فدائیان (اقلیت)

به دانشجویان مبارز

رفقا، دانشجویان آگاه و مبارز!

ما شرکت کنندگان در کنفرانس یازدهم سازمان به شما و مبارزاتان درود می‌فرستیم. کنفرانس یازدهم سازمان ما در شرایطی برگزار شده است که جنبش دانشجویی یکی از دوران‌های حساس خود را پشت سر می‌گذارد. با تعمیق مبارزه طبقاتی در درون جامعه، جنبش دانشجویی نیز وارد مرحله تازه‌ای از مبارزات صنفی - سیاسی خود شده است. این جنبش در سال‌های اخیر تجارب مبارزاتی گراندی را به همراه داشته است.

اگر برگزاری مراسم روز دانشجو در آذر ماه ۸۵، نشانه‌های ورود این جنبش به مرحله بلوغ جهت دستیابی به هویت مستقل سیاسی خود بود، برگزاری مراسم روز دانشجو در آذر ماه ۸۶ را باید نقطه شکوفایی این دوران به حساب آورد. از آذر ۸۵ تا کنون، جنبش دانشجویی بیش از هر زمان دیگر مورد تعرض و تاخت و تاز نهادهای امنیتی رژیم قرار گرفته است. اوج این تهاجم و سرکوبگری را در روزهای برگزاری مراسم روز دانشجو در آذر ماه امسال شاهد بوده‌ایم. جنبش دانشجویی، خاصه گرایش چپ و سوسیالیست آن با برگزاری مستقل روز دانشجو در آذر ماه ۸۶، نشان داد که در سال‌های اخیر قدم‌های بزرگی را در جهت احیا و کسب هویت مستقل خود برداشته است.

به رغم همه فشارها، از تعلیق و محرومیت از تحصیل گرفته تا دستگیری، زندان، شکنجه و فضای نا امنی که توسط نیروهای اطلاعاتی و امنیتی رژیم در فضای دانشگاه‌ها ایجاد شده است، شما دانشجویان مبارز نشان داده‌اید که همچنان استوار بر سر اهدافتان ایستاده‌اید. ادامه اعتصابات، تجمعات و اعتراضات صنفی - سیاسی‌تان در دانشگاه‌های مختلف کشور گویای این حقیقت است. لذا ما شرکت کنندگان در کنفرانس یازدهم سازمان، بر پیکار و مبارزه شما دانشجویان آگاه و مبارز ارج می‌گذاریم.

هم اکنون جنبش دانشجویی به طور جدی رژیم را به چالش گرفته است. پویایی، گسترش اعتراضات دانشجویی، رشد رادیکالیسم و نیز شکل‌گیری و سازمان‌یابی گرایش چپ و سوسیالیست درون این جنبش، بیش از هر زمان دیگر رژیم را به وحشت انداخته است.

رفقا، دانشجویان آگاه و مبارز!

به رغم همه فشارها، تضییقات و هزینه‌های سنگینی که تا کنون شما دانشجویان مبارز متحمل شده‌اید، جنبش دانشجویی افق‌های روشنی را پیش روی خود دارد. می‌توان گفت که این جنبش با تثبیت نسبی موقعیت، حفظ دست‌آوردها و کسب هویت مستقل خود، زنگ خطر را برای رژیم به صدا در آورده است. با این همه باید اذعان کرد که این جنبش همانند جنبش‌های دیگر اجتماعی تا رسیدن به مقصود راه دراز و دشواری را پیش رو دارد. با توجه به شرایط حاکم بر جامعه و توازن قوای موجود، داشتن یک ارزیابی دقیق و عینی از موقعیت کنونی این جنبش، علاوه بر کاهش هزینه‌های سنگین، می‌تواند از هرز رفتن توان و انرژی کلیت این جنبش به ویژه گرایش چپ و سوسیالیست آن جلوگیری به عمل آورد.

هم اکنون مجموعه نیروهای تشکیل‌دهنده جنبش دانشجویی را می‌توان به دو دسته بزرگ تقسیم کرد. دسته اول، آن گروه از دانشجویانی هستند که به رغم وجود تلون فکری در میان آن‌ها و به رغم آن که ممکن است مذهبی یا "لائیک" باشند اما از یک خط مشی لیبرال-رفرمیستی پیروی می‌کنند و تنها خواهان تعدیلاتی در چارچوب نظم موجودند. این مجموعه از دانشجویان دانشگاه‌های کشور، با هر نام و نشانی که بر خود گذاشته باشند، به رغم شرکت در اعتراضات دانشجویی، به رغم تعلیق، اخراج، زندان و دیگر هزینه‌هایی که جهت تحقق مطالبات جنبش دانشجویی تاکنون پرداخت کرده‌اند، در نهایت خواهان تعدیل نظام هستند.

دسته دوم دانشجویان چپ و رادیکالی هستند که زمینه‌های مادی و موجودیت عینی خود را، در پیوند با جنبش طبقاتی کارگران ارزیابی می‌کنند. این دسته که در مجموع طیف وسیعی از دانشجویان چپ و سوسیالیست را در بر می‌گیرد، هم اکنون دوران رشد، گسترش و شکوفایی خود را طی می‌کند. و در نتیجه نوک حملات رژیم نیز هم اکنون این طیف از دانشجویان را نشانه گرفته است. این مجموعه در صورت حفظ وحدت و انسجام استراتژیک درونی خود در مقابل سیاست‌های سرکوب‌گرانه رژیم و نیز دفاع از خواست‌های اکثریت قاطع دانشجویان، از این توان و ظرفیت برخوردار است که بتواند کلیت جنبش دانشجویی را جهت تحقق مطالبات صنفی - سیاسی خود بسیج نماید.

این طیف از جنبش دانشجویی برای ایفای نقش انقلابی خود در پیشبرد مبارزه، ناچار است ملزوماتی را مورد توجه قرار دهد. این ملزومات کدامند؟

۱ - حفظ وحدت و انسجام درونی این طیف از دانشجویان در مقابل رژیم، بستر مناسبی برای رشد، گسترش و استمرار مبارزات جنبش دانشجویی خواهد بود. از آن جا که این طیف از جنبش دانشجویی، هم اکنون مورد بیشترین تعرض نیروهای امنیتی رژیم قرار گرفته است، ضرورت دستیابی به این مهم بیش از هر زمان دیگر احساس می شود. لذا تاکید روی نکات مشترک و وحدت روی مطالبات اصلی جنبش دانشجویی نکته‌ای است که باید مورد توجه بیشتر قرار گیرد. عمده ساختن و گرفتار شدن در دام اختلافات جزئی، همانند سم مهلکی، وحدت و انسجام گرایش‌های مختلف دانشجویان چپ و سوسیالیست را به خطر خواهد انداخت. تجربه جنبش‌های مختلف نشان داده است که شرایط سرکوب، فشار و تهاجم پلیسی، بستر مناسبی برای بروز فاکتور بهانه‌گیری و گرفتار شدن در دام خرده حساب‌های شخصی بوده است.

تاکید بر وحدت اصولی گرایش‌های رادیکال، چپ و سوسیالیست درون این جنبش، هرگز به معنای نفی اختلافات میان گرایش‌های مختلف درون این جنبش و سرپوش گذاشتن بر هویت سیاسی و مستقل این گرایش‌ها نیست. بلکه انگشت گذاشتن روی منافع عمومی جنبش دانشجویی و پرهیز از تنش‌های کوچک روزانه، بزرگ کردن اختلافات و درگیر شدن حول مواردی است که تضعیف‌کننده جنبش دانشجویی است. علاوه بر تاکید بر ضرورت اتحاد و تلاش برای انسجام و اتحاد گروه‌های رادیکال، چپ و سوسیالیست جنبش دانشجویی، این طیف باید ظرفیت دستیابی به اتحاد‌های تاکتیکی با طیف دیگر جنبش دانشجویی - که ما از آن به عنوان طیف تعدیل‌گر نظام یاد کردیم - را نیز داشته باشد.

۲ - واقع‌بینی و داشتن ارزیابی دقیق از توان خود و دیگر نیروهای جنبش دانشجویی.

خود بزرگ‌بینی، ندیدن توازن قوا، طرح شعارهای غیر عملی که بعضاً در اطلاعیه‌های گرایش‌های دانشجویان چپ و سوسیالیست سرتیر می‌شود، همه نشانه‌هایی از بزرگ‌نمایی و درک غیر واقع‌بینانه از موقعیت کنونی خود و دیگر نیروهای جنبش دانشجویی است. ارائه دادن چنین درکی از موقعیت خود و نیروی کنونی جنبش دانشجویی، بدون شک هزینه‌های غیر قابل پیش‌بینی را برای جنبش دانشجویی و گرایش‌های چپ و سوسیالیست آن به همراه خواهد داشت. تنها با ارزیابی روشن از نیروهای شرکت‌کننده در تجمعات، اعتصابات، اعتراضات دانشجویی و شعارهایی که برخاسته از توازن قوای موجود باشد می‌توان جنبش دانشجویی را در گستره‌ای وسیع‌تر به حرکت در آورد و بر پویایی و استمرار آن امید داشت.

۳ - اگر چه پیوند جنبش دانشجویی و خاصه گرایش چپ و سوسیالیست آن با جنبش طبقه کارگر و دیگر جنبش‌های اجتماعی از ملزومات رادیکالیسم جنبش دانشجویی است، اما باید به این نکته توجه داشت که جنبش دانشجویی فی نفسه یک جنبش سوسیالیستی نیست. نیروی مادی تشکیل‌دهنده این جنبش، دانشجویان دانشگاه‌های مختلف کشور هستند و وظایف اصلی آن نیز بسیج گسترده دانشجویان جهت تحقق خواست‌های انقلابی-دموکراتیک و مطالبات صنفی - سیاسی دانشجویان است.

این جنبش و نیروهای تأثیرگذار آن ابتدا به ساکن باید بتوانند با هویت مستقل و تاکید روی اصلی‌ترین مطالبات دانشجویی از جمله حق ایجاد تشکل‌های مستقل، حق داشتن نشریات دانشجویی، برخورداری از حق انتخاب ریاست دانشگاه توسط اساتید و دانشجویان دانشگاه مربوطه، ممانعت از تعلیق و اخراج دانشجویان، برخورداری از خوابگاه‌های مناسب، امکانات رفاهی، بهداشتی و درمانی مناسب، مبارزه با تبعیض جنسیتی و ده‌ها مورد دیگر که اتفاقاً همه جزء خواست‌های فوری و عاجل دانشجویان سراسر کشور است، نقطه اتکایی برای دانشجویان جهت تحقق این مطالبات باشد.

۴ - تهاجم نیروهای اطلاعاتی رژیم به محیط‌های دانشجویی، شناسایی و دستگیری گسترده فعالین چپ و سوسیالیست این جنبش، ضرورت به کارگیری اشکال متنوع مبارزاتی را بیش از پیش نشان داده است. بسنده کردن تنها روی یک شکل مبارزه، آن هم شکل علنی می‌تواند به یک باره همه فعالین جنبش را گرفتار پلیس و نیروهای اطلاعاتی رژیم کند. استفاده از اشکال مختلف مبارزه از جمله تلفیق سازماندهی و مبارزه مخفی و علنی سبب کاهش هزینه‌های مبارزاتی دانشجویان آگاه و مبارز خواهد بود. این امر به ویژه برای فعالان و هواداران سازمان از اهمیت بیشتری برخوردار است. هواداران و فعالان سازمان می‌توانند از هم اکنون به صورت هسته‌های کوچک مخفی و جدا از هم خود را سازمان‌دهی کنند. سازمان‌یابی در هسته‌های مخفی هرگز به معنای عدم شرکت در فعالیت‌های مبارزاتی دانشجویی نیست. بر عکس علاوه بر حضور فعالانه در اعتصابات، اجتماعات و اعتراضات دانشجویی، می‌بایستی در سازمان‌دهی و رهبری این مبارزات نیز حضور داشته باشند.

رفقا، دانشجویان آگاه و مبارز!

شرایط کنونی جامعه وظایف سنگینی را بر دوش فعالین جنبش‌های اجتماعی به ویژه شما دانشجویان آگاه و مبارز قرار

می‌دهد. به رغم شرایط سرکوب و خفقان‌آمیز جامعه، به رغم فضای امنیتی حاکم بر دانشگاه‌های کشور، ما هم چنان شاهد اعتراضات رو به رشد جنبش دانشجویی هستیم. مبارزات شما در سال‌های اخیر نقطه‌امیدی در دل توده‌های تحت ستم بوده است. شما دانشجویان، فرزندان کارگران و زحمتکشان جامعه هستید. طبیعتاً هر حرکت مبارزاتی شما، هر اعتصاب و اجتماع اعتراضی شما، هر شعار آزادی‌خواهی‌تان، حریم دانشگاه‌ها را درنور دیده و تأثیر غیر قابل انکاری بر دیگر جنبش‌های اجتماعی درون جامعه خواهد گذاشت.

پر توان باد جنبش دانشجویی

سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی - بر قرار باد حکومت شورایی

زنده باد آزادی - زنده باد سوسیالیسم

شرکت‌کنندگان در کنفرانس یازدهم سازمان فدائیان (اقلیت)

اسفند ۱۳۸۶